

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De Euangelio festi: Caro mea verè est cibus. Ioan. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

strumentorum, odoramentorum, & ornamentorum apparatu ad summum quem possunt, illi cultum deferendum prouocarent, illud sibi inuicem occinientes: *Benedicentes Dominum, exalte Eccl. 43. te illum, quantum potestis; maior est enim omni laude.* Quanto proinde studio nos omnes, pro modulo nostro, æmulari oporteret beatos Ciues Ierusalem cęlestis, coronas suas ad pedes Agni immaculati nos abluentis in Sanguine suo deponentes: *Sanctus, sanctus, sanctus, qui est, qui erat, & qui venturus est, Apoc. 4. absque requie vociferantes: phialas odoramentorum plenas offerentes: per plateas eiusdem beatę Ierusalem perpetuum Alleluia cantantes: inti- Tob. 13. mę humilitatis, reuerentię, adorationis actus eliciendo; laudis & gratiarum actionis affectus frequentando: phialam cordis plenam odoramentorum thuris & myrrhę, id est, feruentis orationis, & mortificationis offerendo? His expensis memorati affectus subiungendi.*

De Euangelio. *Caro mea verè est*
cibus. Ioan. 6.

VII.

I. **C**Hristus Dominus immenso erga nos flagrans amore, nosq; vicif-
D d 4. *Am.*

sim in amorē sui trahere cupiens, cum
 supra omnia beneficia collata seipsum
 nobis dedisset, nec, quod ultra daret,
 restare videretur, nihilominus inuenit
 diuersos modos, quibus se nobis exhi-
 beret, & ex seipso quasi diuersos con-
 fecit cibos, quos veluti diuersa sui ipsi^o
 fercula proponeret. Factus est enim
 nobis via, veritas, & vita, rex, dux, sa-
 cerdos, sacrificium, pastor, medicus,
 doctor, pater, frater, sponsus, iustitia,
 sanctificatio, & redemptio: insuper ci-
 bus noster fieri voluit: *Cara mea verē
 est cibus.* O quā mirā adinventiones
 infiniti illius amoris, quas exultabun-
 dus in spiritu præuidens Haïas excla-
 mat: *Confitemini Domino, & inuocate no-
 men eius, notas facite in populis adinuen-
 tiones eius.* quā enim mira illa digna-
 tio Dei nostri, cū cibus esset infinitus,
 vt cibus hominū conueniens esse pos-
 set, exinaniuit se factus homo, splen-
 dorem diuinitatis velamine assumptæ
 humanitatis cōtegens: insuper in hoc
 Sacramento amplius exinaniuit se, di-
 uinitatem simul & humanitatem sacra-
 mentalibus speciebus occultans, vt
 hac ratione per modum cibi, sine hor-
 rore, à nobis sumi posset. Admiratio,
 amor, zelus intimæ cum Deo vnionis.

II. Chri-

II. Christus ideo voluit cibus noster fieri, vt intimè se nobis vnire posset, ad eum modum, quo cibus cibato arctissimè vnitur: vnde ait: *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Sicut enim cibus cum cibato, & cibatus cum cibo sic coniungitur, vt vnum in alio sit: *Sicut Cyril. cum cera liquefacta alia cera superinfunditur, altera cum altera tota commiscetur, c. 14. in sic, qui carnem & sanguinem Domini recipit, ita cū ipso coniungitur, vt Christus in ipso, & ipse in Christo inueniatur. Et sicut paruum fermenti rotam massam fermentat, sic paruula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & sua gratia replet. Sicque impletur illud D. Augst. inspiratum: *Cibus sum grandium, cresce, & māducabis me, nec tu me mutabis in re, sicut cibum carnis tuae, sed tu mutaberis in me.* Lib. 7. Confess. c. 10.*

Quanta ergò sedulitate intima cum Christo vnio, non tantum, quoad realem eius nobiscum coniunctionem: sed etiam quoad voluntatum, conformitatem quærenda, conseruanda, & augenda per assiduum studiū maioris perfectionis! quanta sollicitudine præcauēda quæuis ab illo per lethale peccatum diuulsio! quam enim horrendam carnificinam is exerceret, qui ci-

D d s. buna

bum iam in substantiam cibati conuersum à singulis membris abstrahere attentaret? non minorem, imò multo atrociorē carnificinam Christo intentant, quisquis per quoduis mortale delictum Christum in SS. Eucharistiā susceptum à se diuellere nō formidat. Amor zelus maioris cum Christo vñionis, & horror cuiusuis ab eo per peccatum separationis.

III. Demum voluit se nobis Christus in cibum dare, vt instar eibi vitam nobis tribueret, conseruaret, augeterque; nec qualemcunque, sed vitam gratiæ & gloriæ, & quidem æternam; vitam, inquam, similem suæ, quâ ipse viuit propter Patrem, vnde ait: *Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, viuet propter me.* quasi diceret: Ego, quâ Deus, viuo eadem vita diuinâ, quâ Pater viuit, quâ ille à se habet, ego ab illo per æternam generationem accepi: Sicut ergo ego vitam diuinâ habeo à Patre, sic & qui manducat me, vitam gratiæ & gloriæ à me habebit. vel: sicut ego viuo vita diuina propter vñionem hypostaticâ, infinitamq; gratiam & gloriam, quam suscepi à Patre: sic qui manducat me, viuet vita mea propter humanitatem meam.

m̄eam assumptam, per quam omnibus hominibus coniungor. Quam miravis huius diuinissimi cibi, cuius opem vilis homuncio non in regem terrenum, sed quodammodo in Deum euadit, & iam non vita sua, sed vita Christi Filij altissimi viuit! Gratitude, amor, zelus eximie perfectionis.

De amore Christi, quo hoc Sacramentum instituit.

VIII.

I. **C**Hristus instituendo hoc sacratissimū Sacramentum satisfecit immenso suo, non solum erga vniuersos, sed etiam erga singulos homines amoris; qui cū infinitus esset quiescere non poterat, donec seipsum singulis in hoc mysterio daret, sicut se totū vniuersis in Incarnatione dederat. Reliqua enim omnia, quæ ex amore dedit, æqualia non erant eius amoris: ipse solus æqualis est amoris suo immenso, infinito, æterno, incomprehensio, quem typicè præfigurabant panes propositionis, qui I. Reg. 17. calidi esse debebant. O quam ingens, intensum, perenne, & insatiabile mutui amoris à nobis reposceret incendium, tam inenarrabile amoris Christi prodigium! Gratitude, amor.

II. Satisfecit eadem opera ex eodem

Dd 6

amo-